

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

JAANUAR 2015

NR. 1

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Õpetaja Enn Auksmann
ei ole veel saabunud

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse **koduleht** internetis: <http://losangeles-kirik.cwahi.net/>

TÄNULIKKUST JA RÕÕMU, VAIKSEKS JÄÄMIST JA AEGA JÄRELEMÕTLEMISEKS

Meenuta muistseid päevi, pane tähele aastaid põlvest põlve! Küsi oma isalt, et ta jutustaks sulle, oma vanadelt, et nad räägiksid sulle! (5Ms 32:7)

Koos veebruariga algab sel aastal ka ettevalmistus Suureks Paastuks ja Ülestõusmispühaks.

1. veebruar on kolmas pühapäev enne paastu, paastuaeg ise algab Tuhkapäeval, 18. veebruaril, ning kolmapäeval, 25. veebruaril tähistatakse tavapärasest kevadist või kevadtalvist Palvepäeva. Nii jääb ka Eesti Vabariigi aastapäev, 24. veebruar, sel aastal paastuaja sisse – küllap see ei ole sugugi paha (eriti pidades silmas sellele järgneval pühapäeval toimuvaid Riigikogu valimisi).

Enne oluliste otsuste tegemist või tähtsate ülesannete juurde asumist on ristiinimestel olnud ikka tavaks vähemalt korraks seisatada, vaikseks jääda, järele mõelda ja ka paastuda. Nii rõhutab näiteks Apostlite tegude raamat korduvalt seda, kuidas enne apostlite väljavalimist või misjonitööle läkitamist kogudus paastus ja palvetas. Küllap see ei tuleks siis kahjuks ka meile, ei meile isiklikult ega kogu rahvale.

Ka 1918. aastal jäi 24. veebruar paastuaja sisse, tegemist oli Suure Paastu teise pühapäeva-ga. Kas keegi oskas sel hetkel mõelda ka Eesti iseseisvuse väljakuulutamise seosele kirikukalendriga (ning iseäranis paastumise ja Kristuse ülestõusmise tähistamiseks valmistumisega), on raske öelda, aga nüüd, tagantjärele, tundub, et põhjust selleks oleks olnud küllaga. Sest ees ei seisnud mitte üksnes mõned kuud saksa okupatsiooni ega sellele järgnenud Vabadussõda, vaid ainult veidi pikemaks kui paarikümneks aastaks jätkunud vabadusele järgnenud uued okupatsioonid, sõja-tegevus ja faktilise iseseisvuse kaotamine pea kaheks inimpõlveks.

Mida ma ütlesingi oluliste otsuste tegemise ja tähtsate ülesannete täitmise kohta? – Enne neid tuleb seisatada, vaikseks jääda, järele mõelda ja vajadusel ka paastuda. Paastumine ei tähenda vähemalt kiriku arusaama järgi mitte üksnes, ega mitte niivõrd tavapärasest vähem söömist (või üldse toidust loobumist), vaid oma elu üle aru pidamist, asjade õigesse järjekorda panemist, kahjuliku ja ebavajaliku hülgamist, oma võimete ja võimaluste realistlikku hindamist ning oma elus ja oma elust võimalikult parima tegemises. Õige hoolitsemine ihu tarviduste eest, sealhulgas oma toitumise korrastamine, käib muidugi loomulikuna selle juurde.

Pühakiri manitseb meid «meenutama muistseid päevi» ja «panema tähele aastaid põlve-tpõlve», «küsima oma isalt, et ta jutustaks» ja «oma vanadelt, et nad räägiksid». Mäletan oma lapsepõlvest, et need olid kõige põnevamad hetked: kui vanematel või vanavanematel olid külalised, istuti lauas ja lapsi ei olnud veel minema saadetud, nii et oli võimalik kuulata, mida täiskasvanud – eriti vanemad mehed – omavahel rääkisid. Enamasti läksid jutud viimaks ikka sõja mälestustele.

Tõsi, minu lapsepõlve ajal ei meenutatud enam otseselt Vabadussõda, vaid Teist maailmasõda, aga seegi oli väga huvitav. Ja kui siis isiklikelt meenutustelt mindi ajaloo sündmuste ning laiemalt poliitika üle arutlemisele, jõuti varem või hiljem ikkagi ka Vabadussõja ja sellele eelnenud ja järgnenud aja juurde.

Nii kasvasin ma ühelt poolt lihtsalt suure hulga ajalooteadmistega, mis ei olnud kooskõlas sellega, mida räägiti koolis ja ajalehtedes, teisalt aga on mind lapsepõlvest peale seesiselt kriipinud see kahetsuse ja arusaamatuse tunne, mis segatuna uhkusega meie kangelaste vaprust, ennastalgavust ja ka tarkust üle ei suutnud kuidagi mõista ega seesiselt nõustuda sellega, et pidime viimaks ikkagi alla jääma ja meilt võeti meie vabadus.

Miks nii? Vastus, mille elukogemus mulle pikapeale andis – aga millega ei olnud sellele vaatamata sugugi lihtsam leppida – oli samasugune, nagu ka kõige muu ülekohtuse ja ebaõiglase puhul: selline see meie maailm ongi, selliseks me, inimesed, oma maailma muutnud olemegi!

See on midagi, millest tuleb õppida, aga millega ei saagi – ega tohigi – nõustuda ega samastuda. Muidugi ei saa me muuta seda, et ülekohtune teeb ülekohtu. Aga midagi me saame sellegipoolest: me saame vastukaaluks kasvatada kõike, mis on õige ja hea, oma elu, oma tegude, oma valikutega – isegi oma valimiste ja poliitikagagi, kuigi seda viimast kiputakse sageli juba a priori millekski rämpaseks ning viisakale inimesele sobimatuks pidama.

Vahemärkusena: meie iseseisvus ei ole mitte ainult meie oma asi, vaid ma tean mitmete väikeste rahvaste hulka kuuluvaid inimesi, kellele see on andnud lootust ja jõudu tõe ja õiguse eest seisemiseks, isegi kui selle tulemuseks on olnud enamasti midagi väiksemat kui oma riik ja iseseisvus. See aga tähendab ühtlasi, et ka see, kuidas me oma riiki suhtume, kuidas me seda ehitame, mida me oma iseseisvusega peale hakkame ja kuivõrd me sellest tegelikult hoolime, et ole mitte ainult meie oma asi ega mingi privileeg, millega võiksime uhkustada, vaid eeskätt kohustus ja vastutus, mida me peame teisigi riike ja rahvaid silmas pidades väärikalt kandma. Ja küllap ka siin on aeg-ajalt seisatamine, vaikseks jäämine, järelemõtlemine ning vajadusel isegi paast ja patukahetlus täiesti omal kohal.

Seda enam, et loomulike asjadega – ning vabadus ja iseseisvus peaksid olema loomulikud asjad – kipub inimene kiiresti harjuma. Ega selles olekski miskit halba, kui sellega ei kaasneks sagedasti hoolimatus – ja nii võib inimene taas kord ootamatult avastada, et see, mida ta on harjunud juba loomulikuks pidama, ei olegi nii enesestmõistetav, ja miskit väga kallist, millest ei osatud õigesti hoolida, on lausa märkamatult sõrmede vahelt pudeneda lastud.

Taoliseks ehmatavaks kogemuseks oli minu jaoks see, kui vestlesin mõne aja eest 13-15 aastaste noortega ja esitasin neile enda arvates imelihtsa küsimuse: milline Eesti ajaloo seisukohalt määrava tähtsusega sõda toimus aastail 1918-1920? Täpseim vastus, mille sain, oli: «Ah, me alles eile õppisime seda... Mis see nüüd oligi?»

See pani mind endalt küsima, mis on see, mis me oleme tegemata jätnud ja mida peaksime tegema, et meie enda rumaluse ja hoolimatuse tõttu ei korduks jälle see osa ajaloost, midame ei tohi just seetõttu unustada, et kui me selle unustame, siis tuletab see ennast meile ise juba meie tahtest sõltumatult meelde.

Kui kõik on Jumala käes – ja nii me kristlastena usume –, siis küllap ei saa olla tähenduseta seegi, et Eesti Vabariigi aasapäev, meie Iseseisvuspäev, satub nii tihti just paastuaega. Vahel ko-

guni otse Tuhkapäevale või Palvepäevale – selleks, et meid lausa sundida seisatama, vaikseks jääma, tagasi ja ettepoole vaatama, järele mõtlema, ennast läbi katsuma, valet ja halba kahetsema ning kõiges parima poole püüdlema. Elnenud aegade, oma isade ja esivanemate meenutamine, nii tänus kui nende eeskujule vaadates, on seejuures möödapääsamatult vajalikuks abiks.

Nii soovingi ma meile kõigile meie armsa riigi aastapäeval tänulikkust ja rõõmu, aga ka vaikseks jäämist ja aega järelemõtlemiseks. Ja mitte ainult seda, vaid rohket Jumala õnnistust ka algavaks paastuajaks ning sellele järgnevakss Issanda ülestõusmise pühaks.

Enn Auksmann

KVIITUNGID

Käesolevaga saadame välja kviitungid 2014. aasta annetuste kohta. Juhatus tänab annetajaid.

ABISTAMISKORJANDUS

Igal aastal, Eesti Vabariigi aastapäeval, oleme mõelnud neile, kes vajavad meie toetust ja abi. Eelmiste aastate eeskujul saadame välja koos käesolevaga korjanduslehed ja palume ka sel aastal teie abi selle ürituse läbiviimiseks.

Eestis vajatakse toetust ja abi igal alal, olgu need kogudused, eakad, lapsed, haiged, koolid, haiglad, laste- ja vanadepkodud, raamatukogud jms. Samal ajal ka meie siinsete kiriklike ja rahvuslike ülesannete täitmine vajab jätkuvalt toetust. Vajadus kohalikuks abistamiseks on mitmete asjaolude tõttu isegi suurenenud.

Neil põhjustel palume ka sel aastal olla eriti heldekäelised korjanduslehtede tagastamisel veebruarikuu jooksul koguduse laekurile. Tšekid palume kirjutada koguduse nimele.

Annetusi on võimalik suunata ka erisoovide kaudu. Ülejäänud osas määrab summade jaotamise koguduse juhatus.

KROONIKAT

Toimetusele saabus hiljuti teade koguduse endise liikme, Tomas Tõnissoni, sündinud 11. detsembril 1934, lahkumisest 5. oktoobril 2014 Santa Barbaras. Tomas koos õe Helgiga õnnistati õpetaja Oskar Pastiku ja stud. theol. Rein Neggo poolt koguduse esimeses leeris 3. septembril 1950. Teised noored sellel õnnistamisel olid Valdek Karing, Elmar Koik ja Kalju Kikkas.

TÄNUAVALDUS

Armsad sõbrad!

Südamest tänan kõiki koguduse liikmeid ja sõpru, kes üllatasid mind jõuluringitusega. Soovin teile kõigile palju rõõmu ja armastust, tervist ja jõudu, üksteise hoidmist ning Taevase Isa õnnistust.!

Tänades Kaie lastega

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoori harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas.

Info Kaie Pallo, tel. 323-732-4362. Uued lauljad teretunud.

- Pühap. 8. veebr. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
- Esmasp. 9. veebr. **Nõukogu koosolek Eesti Majas.**
kell 7:30 õhtul
- Kolmap. 11. veebr. **Seenioride Klubi kokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
kell 11 e.l.
- Pühap. 15. veebr. **Eesti Vabariigi 97. aastapäevale pühendatud jumalateenistus**
kell 2 p.l. **Los Angelese** kirikus. Teenib õpetaja Enn Auksmann, organist Kaie Pallo.
Nõukogu liikmed: Luige Lill ja Kuno Lill. Kohvilaud
- Pühap. 22. veebr. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
- kell 2 p.l. **Eesti Vabariigi 97. aastapäeva tähistav pidulik aktus Eesti**
Majas Aktuse kõneleja on Valdo Helmelaid, Välisministeeriumi konsulaar-
teenuste büroo lauaülem. Esineb Los Angelese Eesti Segakoor Kaie Pallo
juhatusel.
- Pühap. 1. märtsil **Jumalateenistus Los Anlese kirikus. Koguduse 65. aastapäe-**
kell 2 p.l. **va tähistamine.** Teenib õpetaja Enn Auksmann. Organist Kaie Pallo. Nõukogu
liikmed: Aili Rebane ja Tõnis Rebane. Kohvilaud.

Tähelepanu! Juhatus palub nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistusel, tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilaud.